

Když se lidé usmějí, je to moje odměna

22.7.2026 - | Městská část Praha 7

Poprvé se tu objevil koncem 80. let během studia na Vysoké škole ekonomické. Po ukončení studia se na nějaký čas vrátil do rodné Nigérie, kde pracoval jako vedoucí úředník Nezávislé národní volební komise a podílel se na zajišťování svobodných a spravedlivých voleb. Nakonec jej cesta znovu zavedla do Česka. Příští rok to bude už dvacet let, co se tu Yomi Akinyemi se svou rodinou cítí jako doma. „My jsme už tady zvyklí na všechno - počasí, jídlo, kulturu i tradice. Nic nás nepřekvapuje. Já osobně se tu necítím jako cizinec. Uvědomím si to, až když mě na to někdo upozorní,“ říká s úsměvem pastor, kterého všichni na radnici znají pod jménem Akima. „Během studií jsem měl stipendium a myslím si, že je správné společnosti něco vracet. Proto od té doby pomáhám lidem a dělá mi to radost.“

Rozdává jídlo, hygienické potřeby a oblečení seniorům, lidem v nouzi a bez domova. Pomáhá jim také získat práci nebo najít bydlení. Přes svou nadaci Global Care Foundation zároveň pořádá sbírky pro lidi v nouzi či bez domova v Praze 7, kam můžete přispět i vy. Naposledy vybral peníze na operaci rakoviny úst pro ženu, kterou potkal v Nigérii. „Sháníme to, co lidé potřebují. Ne každý si umí říct o pomoc, proto za lidmi chodíme přímo do terénu. Už mě znají, mají moje telefonní číslo. Minulý týden jsem nebyl v Praze a pořád mi volali, kdy už se zase uvidíme,“ směje se Akima. „V terénu“ spolupracuje s Potravinovou bankou, Armádou spásy, organizací Místní místním i radnicí Prahy 7. „Když někomu pomůžu nebo mu dám to, co potřebuje, a on se na mě usměje, je to pro mě stejná radost, jako kdybych dostal milion dolarů. To mě povzbudí. Ten úsměv je pro mě jako dobré jídlo.“

Jako pastor křesťanské církve Mountain of Fire and Miracle Ministries pořádá každou neděli mši v jejich sídle v Kamenické ulici a při kázání jej můžete potkat i venku na ulici s megafonem. Právě víra mu dává při práci velkou sílu. „Když máte víru, je to ta největší zbraň. Bůh mě povolal zpět sem do Česka a já cítím jeho podporu. Víím, že to, co potřebuji pro druhé, se ke mně nějakým způsobem dostane.“ Často tráví dny na Sedmičce, a když je třeba, je hned po ruce. „Doufáme, že tu brzy seženeme větší sklad, aby se potřebné věci k lidem dostaly co nejdříve.“

Říká, že když cizinci chtějí žít tady, musí umět česky. „Bez osvojení jazyka je to těžké. Když přijdete třeba na úřad nebo do obchodu a začnete mluvit anglicky, lidé nechtějí odpovídat nebo se stydí. Ale když přijdete a řeknete dobrý den, už to obrazně řečeno otevírá dveře a cestu k lidem. Jazyk je krásná věc.“

I přesto, že se cizincem už dávno necítí být, občas se k jeho uším dostanou nějaká nepříjemná slova k jeho původu. „Já už je ani nevnímám, projdou mi jedním uchem dovnitř a druhým ven. Já slyším jen to dobré. Dobří a špatní lidé jsou všude. Mám štěstí, že mám kolem sebe úžasné lidi, kteří mě i naši práci podporují. To je důležité,“ říká Akima s úsměvem.

<https://www.praha7.cz/kdyz-se-lide-usmeji-je-to-moje-odmena>